

ACOMPANYAMENT

VEURE

Text reflexiu:

Em deia la Pilar Ugidos, bona mestra artesana, que el centre i l'essència de l'educació no són ni els mestres ni els alumnes: són les relacions.

Jaume Cela s'agafa a la filosofia de Joan Carles Mèlich per concloure que el verb que conjuga l'educador és ser-hi. Que és molt més que ser: és ser en un lloc i en un moment. I al costat d'algú, és clar. Ser en un context, ser en companyia, ser plegats.

Som més el que fem que el que diem, som més el que decidim que el que pensem, som quan actuem i no quan reflexionem, i som en un context, el de les relacions. Per això és evident que més que persones tòxiques hi ha relacions que fan sortir el pitjor de nosaltres, i més que persones extraordinàries hi ha relacions que ens ajuden a projectar el millor de nosaltres. D'aquí la meua admiració creixent per les vocacions que consisteixen a tenir cura de persones, que donen tot el protagonisme al vincle.

Que siguem les relacions que tenim, com les tenim i amb qui, ens refrega una obvietat que massa sovint oblidem: que hem vingut a aquest món a estimar i ser estimats, a donar i a rebre. Tot és amor o bé la seva negació, que té una gamma que va des de la indiferència fins a l'odi, sempre tan oposat i tan proper a l'amor. O celebrem l'estima o exhibim a crits i a cops la seva absència. Tendresa i violència són expressions pures del mateix desig i necessitat: el d'estar pendent l'un de l'altre, ja sigui per cuidar-nos o fer-nos mal, per salvar-nos o per matar-nos.

Grup de vida – DBdG

I com que hem vingut aquí a relacionar-nos, l'educació és l'art i ofici sublim d'aprendre'n mentre s'ensenya i d'ensenyar-ne mentre s'aprèn. És més verb que substantiu, més exemple que discurs, viu del fet i no de la paraula, imposa la realitat sobre la idealització. Només sent-hi de veritat, de tot cor, sempre, pots aprendre i ensenyar a ser-hi.

Carles Capdevila

Cançó:

<https://www.youtube.com/watch?v=NzUT76ZWc5g> (**Queda't amb nosaltres – CTF**)

<https://www.youtube.com/watch?v=dPGhz0X5Pvc> (Quién – Luis Guitarra)

Quién – Luis Guitarra

¿Quién escucha a quién cuando hay silencio?

¿Quién empuja a quién, si uno no anda?

¿Quién recibe más al darse un beso?

¿Quién nos puede dar lo que nos falta?

¿Quién enseña a quién a ser sincero?

¿Quién se acerca a quien nos da la espalda?

¿Quién cuida de aquello que no es nuestro?

¿Quién devuelve a quién la confianza?

¿Quién libera a quién del sufrimiento?

¿Quién acoge a quién en esta casa?

¿Quién llena de luz cada momento?

¿Quién le da sentido a la Palabra?

¿Quién pinta de azul el Universo?

¿Quién con su paciencia nos abraza?

¿Quién quiere sumarse a lo pequeño?

¿Quién mantiene intacta la Esperanza?

¿Quién está más próximo a lo eterno:

el que pisa firme o el que no alcanza?
¿Quién se adentra al barrio más incierto
y tiende una mano a sus “crianzas”?

¿Quién elige a quién de compañero?
¿Quién sostiene a quien no tiene nada?
¿Quién se siente unido a lo imperfecto?
¿Quién no necesita de unas alas?
¿Quién libera a quién del sufrimiento?...
¿Quién mantiene intacta la Esperanza?

JUTJAR

Text Bíblic: (Lluc 24, 13-35)

Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús, que es trobava a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells de tot el que havia passat. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús els preguntà:

--De què parleu entre vosaltres tot caminant?

Els es van aturar amb un posat de decepció, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué:

--¿Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no saps el que hi ha passat aquests dies?

Els preguntà:

--Què hi ha passat?

Li contestaren:

--El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar. Nosaltres

Grup de vida – DBdG

esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Però ara ja som al tercer dia des que han passat aquestes coses! És cert que algunes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el seu cos i han tornat dient que fins havien tingut una visió d'àngels, els quals asseguraven que ell viu. Alguns dels qui són amb nosaltres han anat també al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist pas.

Aleshores Jesús els digué:

--Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?

Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell.

Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i ell va fer com si seguís més enllà. **29** Però ells van insistir amb força dient-li:

--Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar.

I va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant. I es van dir l'un a l'altre:

--¿No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?

Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allí van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells, que els van dir:

--Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!

També ells contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa.

▶ ACTUAR

- Quantes vegades has obert el mòbil aquesta tarda? Les has comptat? Proposa't no utilitzar el mòbil en situacions on estàs acompanyat o saps que no estaràs sol: durant els àpats, amb els amics...
- Jesús fa camí amb els deixebles d'Emmaús. S'apropa, calla i escolta. Jo sé estar al costat dels altres? Com ho faig? Com em sento? Què m'aporta?
- Informa't sobre diferents accions de voluntariat, ho havies pensat mai? És un bon moment per passar a l'acció!
- Diuen que els amics són la família que es tria. Quantes vegades hem volgut anar amb algú perquè era el/la popular? Defensa i cuida les teves amistats de veritat en tot moment i fins al final, no només quan ens interessa.